

הSOC מבו!

إعلان إقامة دولة إسرائيل وثيقة الاستقلال

نشأ الشعب اليهودي في أرض إسرائيل، وفيها أكملت صورته الروحانية والدينية والسياسية، وفها عاش حياة مستقلة في دولة ذات سيادة، وفيها أنتج ثرواته الثقافية والقومية والاسانية وأورث العالم أجمع كتاب الكتب الحال.

وعندما أُجلَّى الشعب اليهودي عن بلاده بالقوة، حافظ على عهده لها وهو في بلاد مهاجره بأسره ولم ينقطع عن الصلاة والتعالق بأمل العودة إلى بلاده واستئناف حرثه السياسية فيها. وبداعٍ هذه الصلة التاريخية التقليدية أقدم اليهود في كل عصر على العودة إلى وطنهم القديم والاستيطان فيه، وفي العصور الأخيرة أخذوا يعودون إلى بلادهم بآلاف مؤلفة من طلائع ولاجئين ومدافعين، فأحيوا القفار وبعثوا لغتهم العربية وشيدوا القرى والمدن وأقاموا مجتمعًا آخرًا في النمو وهو يشيد اقتصاده و رافقه وثقافته وينشد السلام مدافعاً عن ذماره ويرف بركة التقدم إلى جميع سكان البلاد متطلعاً إلى الاستقلال القومي.

وفي عام 18580 حسب التقويم العربي الموافق عام 1897 ميلادي انعقد المؤتمر الصهيوني تلبية لداء صاحب فكرة الدولة اليهودية المرحوم يهودور هرتسلي وأعلن حق اليهود في الهبة الوطنية في بلادهم.

وقد أُعرِفَ بهذا الحق في وعد بلفور في اليوم الثاني من شهر تشرين الثاني عام 1917. وقامت المصادقة على هذا الحق في صك الانتداب الصادر عن عصبة الأمم والذي أكَّسَ بصفة خاصة مفعولية دولية للصلة التاريخية التي تربط الشعب اليهودي بأرض إسرائيل ولما يستحقه الشعب اليهودي في إعادة تشييد وطنه القومي.

إن المحروقة النازية التي حلت باليهود في الآونة الأخيرة والتي راح ضحيتها الملايين من يهود أوروبا، لقد عادت وأثبتت بالفعل ضرورة حل مشكلة الشعب اليهودي المحرم من الوطن والاستقلال بواسطة استئناف الدولة اليهودية في أرض إسرائيل لتفت ح باب الوطن على مصراعيه من أجل كل يهودي وتؤمن للشعب اليهودي حياة أمّة متساوية الحقوق مع سائر الأمم في العالم.

إن البقية المتبقية التي أنقذت من المجزرة النازية الفظيعة في أوروبا مع يهود سائر البلدان لم يكفوا عن اللجوء إلى أرض إسرائيل رغم جميع الصعوبات والعرقيل والأخطر، ولم ينقطعوا عن المطالبة بحقهم في حياة من الكرامة والحرية والعمل الشريف في وطنهم.

وفي الحرب العالمية الثانية ساهم المجتمع اليهودي في أرض إسرائيل بنصبيه الكامل في نضال الأمم نصرة الحرية والسلام ضد قوى الظلم النازية، وقد اكتسب اليهود بدماء جندهم وجهودهم الحرية حق اعتبارهم من الشعوب التي وضعَت الأسس لميثاق الأمم المتحدة.

وفي اليوم التاسع والعشرين من شهر تشرين الثاني عام 1947 اجتذبَت الجمعية العمومية لهيئة الأمم المتحدة قراراً ينص على إقامة دولة يهودية في أرض إسرائيل وطالبت الجمعية العمومية للأمم المتحدة أهالي أرض إسرائيل باتخاذ جميع الإجراءات اللازمة لتنفيذ هذا القرار بأنفسهم.

إن اعتراف الأمم المتحدة بحق الشعب اليهودي في إقامة دولة غير قابل للإلغاء.

إنه لمن الحق الطبيعي للأمة اليهودية في أن تكون أمّة مستقلة في دولتها ذات السيادة مثلها في ذلك مثل سائر أمم العالم.

وعليه، فقد اجتمعتنا خن اعضاء مجلس الشعب. مثلو السكان اليهود في البلاد وممثلو الحركة الصهيونية في يوم انتهاء الانتداب البريطاني على أرض إسرائيل. وبحكم حفنا الطبيعي والتاريخي يقتضي قرار الجمعية العمومية للأمم المتحدة، نعلن عن إقامة دولة يهودية في أرض إسرائيل في "دولة إسرائيل".

إننا لقرر أنه ابتداء من اللحظة التي ينتهي فيها الانتداب الليل، ليلة 15 أيار العريي عام 1948 حسب التقويم العربي، الموافق 47 أيار عام 4112 ميلادي، وإلى أن تقام سلطات الدولة المنتخبة والنظامية طبقاً للدستور الذي يضعه المجلس التأسيسي المنتخب في موعد لا يتأخر عن مطلع تشرين الأول عام 1948، يقوم مجلس الشعب مقام مجلس الدولة الموقت وتكون هيئته التنفيذية، أي مديرية الشعب - هي الحكومة المؤقتة للدولة اليهودية التي تسمى إسرائيل.

تفتح دولة إسرائيل أبوابها من أجل الهجرة اليهودية ومن أجل جمع الشتات، تتأبَّل على ترقية البلاد لصالح سكانها جميعاً وتكون مستندة إلى دعائم الحرية والعدل والسلام مستهدفة بنبوءات أنبياء إسرائيل. تقيم المساواة التامة في الحقوق اجتماعياً وسياسياً بين جميع رعاياها من غير تغيير في الدين والعنصر والجنس وتؤمن حرية الأديان والضمير والكلام والتعليم والثقافة وتحافظ على الأماكن المقدسة لدى كل الديانات وتراعي مبادئ ميثاق الأمم المتحدة.

إن دولة إسرائيل ليستعدة للتعاون مع مؤسسات ومتّبِّعِي الأمم المتحدة على تنفيذ قرار الجمعية العمومية الصادر في 29 تشرين الثاني عام 1947. كما أنها مستعدة للعمل على إنشاء اتحاد اقتصادي يشمل أرض إسرائيل برمّتها.

إننا نناشد الأمم المتحدة أن تقدِّم المساعدة للشعب اليهودي في تشييد دولته وقبول دولة إسرائيل ضمن أسرة الأمم.

إننا ندعو أبناء الشعب العربي سكان دولة إسرائيل - رغم الحملات الدموية علينا خلال شهور - إلى المحافظة على السلام والقيم بنسيمه في إقامة الدولة على أساس المساواة التامة في المواطنة والتمثيل المناسب في جميع مؤسساتها الموقته والدائمة.

إننا نمد ديد السلام وحسن الجوار لجميع البلدان المجاورة وشعوبها وندعوهن إلى التعاون مع الشعب اليهودي المستقل في بلاده، وإن دولة إسرائيل مستعدة لأن تساهُم بنصبيها في جهود مشترك لرقي الشرق الأوسط بأسره.

إننا ندعو الشعب اليهودي في جميع مهاجره إلى التكافُف والالتفاف حول يهود هذه البلاد في الهجرة والبناء والوقوف إلى جانبهم في كفاحهم العظيم لتحقيق أمنية الأجيال وهي - تحرير إسرائيل.

إننا بعد الاعتماد عليه سبحانه وتعالى، ثبّتْتْ توافقنا على هذا الإعلان في اجتماع مجلس الدولة الموقت في أرض الوطن، في مدينة تل أبيب اليوم، يوم الجمعة الخامس من شهر أيار العريي عام 7512 حسب التقويم العربي الموافق الرابع عشر من شهر أيار عام 1948 ميلادي.

מגילת העצמאות של מדינת ישראל

בארץ-ישראל קם העם היהודי, בה אצהה דמותו הרכובית, הדתית והמדינית, בה חיה קוממיות ממלכנית, בה יציר נכסיו ורבות לאמים וככל-אנונאים והוירש לעולם כלו את ספר הספרים הנאחי.

לאחר שrangle העם מארצו בכתם הזרוע שמר לה אמנים בכל ארצות פוריו, ולא תדל מתקפה ומתקעה לשוב לארצו ולהדעת בתוכה את הרותו המדינית. מתוך קשר ההיסטורי ומסרתי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהאחז במולדתם העתיקה; ובדורות האחים שבו לארכם בהמוגים, וחלוצים, מיוצלים ומגנים הפריחו נשמות, החיו שפטם העברית, הבנו כפרים וערים, והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבויות, שוחרר שלום ומגן על עזמו, מביא ברכת הקדשה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית.

בשנת תרנ"ז (1897) נטבב הקונגרס הציוני לקוב קרייתו של הוה ציון הפידנה היהודית פיאודור הרצל וחבריו על זכות העם היהודי לתקומה בארץ.

זכות זו הכרה ב恰חרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואשרה במנגד מיטעם שבר הלאיים, אשר נטען במiquid תחקיך גין-לאקי לקשר ההיסטורי, שיבון העם היהודי לבון ארץ-ישראל ולזכות העם היהודי לתקים מחדל את ביתו הלאי. השואה שנטחולה על עם ישראל בזמן האמור, בה הכרעו לטבח מילונים יהודים באירופה, הוכשר המולדת והעצמאות על-ידי חדשות היהודית בארץ-ישראל, אשר תפתח לויה את שער המולדת לכל יהוד ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שות-זכיות בתוכה משפטת העמים.

שארית הפליטה שאללה מהטבח הנאצי האים באירופה היהודי ארצות אחרות לא קדרו למופל לארץ-ישראל, על אף כל קשי, מנגעה וסכנה, ולא פסקו לATAB עת זכותם לחיה כבוד, حرות ועמל-ישראלים במושדות עם.

במלחמות העוזם השגיה קרים הטעינה קרטס הירושה העברית בארץ-חילוקו למאבק האומות השוחרות حرות ושלום נגד כוחות הרשות הנאצי, ובגדם חילו ובמאזאו המלחמתי קנה לו את הזכות להונאות עם העמים מיסדי ברית האומות במאחדות.

ב-29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות הקאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל, העצרת תבעה מאי תושבי ארץ-ישראל לאייז בעצםם בכל נציגים נאצים לבודיםם לנצח העם היהודי לתקים את מדינתו אינה נתנת להפקעה.

זהה יוכתו בטבעת של העם היהודי להיות ככל עם עם עזיד בראשות עצמו במדינה הרובנית.

לפיכך בתקבנה, אנו חברינו מועצת העם, נציגי היישוב העברי והתגועה הציונית, ביום סיום המאנגדת הבריטי על ארץ-ישראל, ובתקף זכותנו הטבעת והאמונות אנו מקרים בזאת.

על הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל, היא מדינת ישראל. אנו קובעים שהחלה מרדג עסום המאנגד, הלילה, אור ליום שבת ר' אדר תש"ח, 15 בפאי 1948, ועד להקמת השטונות הហרים והסידירים של המדינה בהתאם להחלטה לא איכר מ-1 באוקטובר 1948 - תפעל מועצת העם כמועצת מדינה זמינה ומוסד ההוצאה תקראי בשלה, מנהלת-העם, יתירה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תקראי בשם ישראל.

מדינת ישראל תהא פרטקה לעליה יהודית ולקבוץ גלויות; תשקד על בתומו הארץ לטופת כל תושביה; תהא מושבה לסתמה פאליה על כל סודות החרית, האדק והשלום לאור חזום של נביי ישראל; תקים שוויון וזכות חברתי ומדיני פטור לכל איזריך בהלידת דת, מצפון, לשון, חפה ותרבות; תשבר על המקיים קדושים של כל הדרות; ותיה נאמנה לעקרונותיה של ממלחת האומות במאחדות.

מדינת ישראל תהא מוקנה מושבה לסתמה פאליה על כל המינים הנערחת עליינו זה קדושים - לבני העם העממיות בהגשמה החלטה מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האומות הכלכליות הכלכלית של ארץ-ישראל בשלמותה.

אנו קוראים לאומות המדינות היהודית בבריתן מידיינו ולקיים את מדינת ישראל בבריתן מידיינו ולקיים את מדינת ישראל לתוך משפטת העמים.

אנו קוראים - גם בתקופת הדרם הנערחת עליינו זה קדושים - הערבי תושבי מדינת ישראל לשמר ולטפל כל קם בבריתן המידיה על כל מושdotתיה, היזמניים והקבועים.

אנו מושיטים יד פלום ושבנות טובה לכל המדינה השכנות ועמייהן, וקוראים לשותוף פאליה וערירה הדידות במאחדות. ישראל מוקנה לתרם קלחה במאחד שפט להתפקיד סביר הישוב בעלה.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל הטעינה לחתימת סביר הישוב בעלה ובבגנון ולעמד לימיינו במערכה הגודלה על הגשמת שאיפת הדורות לגלות ישראל.

מתקה בטהון בצור ישראל הנו חוזמים בחתימת ידנו לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הבלתי, על אדריכת המולדת, עיר תל-אביב, היום ה-14 במאי 1948.

